

Udtrykket militært personel omfatter efter lov om forsvarsets personel, jf. lovbekendtgørelse nr. 81 af 12. februar 2004, § 2, stk. 1, følgende:

- 1) Befalingsmænd og menige, der indordnes i en rækkefølge af militære grader efter forsvarsministerens nærmere bestemmelse,
- 2) auditørpersonel, gejstligt personel og musikerpersonel samt andet personel efter forsvarsministerens bestemmelse.

Befalingsmænd omfatter personel af officersgruppen og sergentgruppen. Menige omfatter personel af konstabelgruppen, konstabelevere, værnepligtige menige og kvindelige menige på værnepligtslignende vilkår, jf. samme lovs § 2, stk. 2. Det i § 2, stk. 1, nr. 2, nævnte personel betegnes som militært personel uden for den militære rækkefølge.

Forsvarsministeren har endvidere fastsat nærmere bestemmelser om militære grader mv. for personel i det militære forsvar, for tiden i bekendtgørelse nr. 325 af 28. april 1994.

Udtrykket »tjenstgørende« indebærer, at personel skal være ansat eller indkaldt til tjeneste i forsvaret. Det er uden betydning om det militære personel er fastansat eller midlertidigt tjenstgørende. Personel af reserven vil eksempelvis kun være omfattet i det omfang, de er indkaldt til tjeneste. Ansættelsesforholdets begyndelsestidspunkt og ophørstidspunkt vil være afgørende. For så vidt angår værnepligtige er begyndelsestidspunktet det tidspunkt, på hvilket de efter indkaldelse møder eller skulle møde for at indtræde eller genindtræde i forsvaret. Hjemsendelsestidspunktet er afgørende for ophørstidspunktet.

Militært personel, såvel ansatte som indkaldte, har dog fortsat visse pligter, som påhviler dem også efter hjemsendelsen.

Som pligter, der påhviler hjemsendt personel, kan f.eks. nævnes tavshedspligt med hensyn til forhold, som den pågældende er blevet bekendt med under tjenesten, og hvis hemmeligholdelse ifølge sagens natur er påkrævet eller foreskrevet efter bestemmelser for den militære sikkerhed, forskriftsmæssig opbevaring af eventuelle våben, uniform og anden udleveret udrustning.

Civilt personel ansat i forsvaret er i fredstid ikke omfattet af militær straffelov. Civilt personel omfatter f.eks. blandt andre værk mestre, maskinmestre, materieforvaltere, ingeniører, radiotelegrafister mv. Civile er derimod omfattet af loven i krigstid, jf. nedenfor om § 2, nr. 1. Frivilligt hjemmeværns personel er i fredstid ikke omfattet af militær straffelov i modsætning til militært personel, der er ansat eller indkaldt til tjeneste i hjemmeværnet, jf. § 6, stk. 1, og § 13 i lov

om hjemmeværnet, lovbekendtgørelse nr. 80 af 12. februar 2004.

Efter den gældende militær straffelov § 5, stk. 2, (lovforslagets § 1, stk. 2.) omfatter loven i fredstid også fremmede militærpersoner, som er interneret her i landet, samt andre personer, der efter folkeretten har krav på behandling som militærpersoner.

Efter artikel 11 i konvention af 18. oktober 1907 om neutrale magters og personers rettigheder og pligter i tilfælde af krig til lands (Haagerkonvention V) skal en neutral magt, der på sit territorium modtager tropper, der hører til en krigsførende hær, internere sådanne personer. Dette kan være fremmede troppeafdelinger, der på grund af kamphandlinger af modstanderen trænges eller flygter ind på neutralt dansk territorium. Mere praktisk kan der være tale om besætninger på fly, der nødlander på dansk territorium. Der er desuden eksempler på, at Danmark som neutralt land efter overenskomst med en eller flere af parterne i en konflikt – f.eks. under 1. verdenskrig – af humanitære grunde har modtaget krigsfanger fra en eller flere af de krigsførende parter med henblik på at internere dem her i landet, indtil fjendtlighederne var afsluttet.

Stk. 2 blev indsat i loven af 1937 ved lov nr. 43 af 13. februar 1940 for at dække et hul i loven, der var opstået som følge af interneringen af tyske flyvere, der efter togter mod England måtte nødlande i Danmark, idet den fornødne orden ellers ikke kunne oprettholdes i interneringslejrene.

Personer, der efter folkeretten har krav på behandling som militærpersoner, jf. stk. 2, 2. led, er blandt andre personer, der følger væbnede styrker, og som efter reglerne i artikel 4, A, nr. 4, i Genèvekonvention III af 12. august 1949 om behandling af krigsfanger har krav på tilsvarende behandling som krigsfanger. Det drejer sig f.eks. om krigskorrespondenter, civile medlemmer af militære flys besætninger mv.

Til § 2

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i militær straffelov § 6.

Den personkreds, der efter § 1 er omfattet af militær straffelov, udvides under væbnet konflikt betydeligt.

Ved § 2, nr. 1, udvides personkredsen til »enhver der gør tjeneste ved det militære forsvar eller følger en enhed af dette«, dvs. enhver, som i en eller anden egenskab gør tjeneste ved eller følger en militær afdeling eller er ombord i et af søværnets skibe. Bestemmelsen omfatter f.eks. alle civilt ansatte under Forsvarsministeriet, herunder civilt ansatte, der beskæftiger sig med reparation og vedligeholdelse af militært